

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 hová a lapba szánt kéziratok
 reklamációk és
 előfizetési pénzek küldendők
 Maros-Vásárhely,
 Szentgyörgy-utca 9. szám.
 ev. ref. lelkészi lakás.

VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ev. ref. lelkész.
 TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap.
 ELŐFIZETÉSI AR:
 Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
 Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Székely varrottások Sepsiszentgyörgy vidékéről.

Protestáns szövetség.

Mozdulunk. A miről a múlt hét folyamán előzetes, bizalmas értesítést vettünk, most már határozottabb formában szólhatunk ez ügyről s a mit mi és az erdélyi református egyházkerület már évek óta hangoztat, sürget és követel: a magyarországi protestánsok szövetsége valóvá lesz. A napokban ugyanis egy h iradás jelent meg a lapokban, a melynek tartalma a következő:

— (Országos evangéliumi szövetség.) A két protestáns egyház számos vezető férfja ma délelőtt értekezletre gyűlt egybe az evangéliumi szövetség megalakításának előkészítésére. Az értekezlet, a melyen Dégenfeld József gróf elnökölt, elhatározta egy országos evangéliumi szövetség megalakítását, a melynek célja felekezeti különbség nélkül egy szövetségbe összevonni mindazokat, a kik az 1848. évi XX. törvénycikkben megállapított felekezetek közötti teljes egyenjogúság és a lelkiismereti szabadság hívei és ez eszméért anyagi áldozattal, de főleg erkölcsi munkálkodással küzdeni készek. A szövetség távol tartja magát a napi politikától és kizár minden agresszivitást. Az ügyek további vite lére és az alakuló gyűlés egybehívására az értekezlet Dégenfeld József gróf elnöklésével bizottságot küldött ki, a melynek tagjai Zsilinszky Mihály, Antal Gábor, Balthazár Dezső dr., Szabó Aladár, Zelenka Lajos és Geduly Henrik.“

Az erdélyi egyházkerület csak örvendhet, hogy az általa évek óta hinteggetett mag kike lőben s Isten segedelme által országos aratásra vár, mert a mai idők sürgetőleg követelik a protestánsok tömörülését azon támadásokkal szemben, a melyek a magyarországi klerikalizmus részéről napról-napra megújulnak s a melyekkel szemben csak a folytonos siránkozás volt a mi sorsunk és a panasz, hogy a pápizmus így meg amagy szorít vissza a vezető-szerepről és erőszakos kézzel töri szét azokat a biztosítékokat a melyek Magyarország határain belül egyenjogúságot biztosítanak az összes vallás felekezetek számára. Csakugyan szégyenletes az a helyzet, a melybe a magyarországi protestantizmus a magyar pápizmussal szemben jutott. És úgy látszik, hogy minden oltalom nélkül. Ennek egyik kiáltó bizonyossága az a tény is, hogy a királyi tetszvény-jog kikertülésével hirdethett ki a magyarországi katolikus püspöki-kar egy oly pápai rendeletet a mely a középkor durva brutálitásainál egy cseppel sem enyhébb és

menthetőbb. A pápa tudvalevően egyszerűen hatalyon kívül helyezte XVI. Gergely pápának azt a bulláját, mely a protestáns lelkészek előtt kötött vegyes házasságokat a katolikus egyház szempontjából törvényeseknek ismerte el. *Ennek következtében tehát az említett vegyes házasságok a katolikus egyház szerint a jövőben nem törvényes házasságok, hanem közönséges ágyasságok, az ebből született gyermekek pedig törvénytelenek.* Éz történt közelebből!

Igaz, hogy ennek a rendeletnek az országos törvények alapján semmi jelentősége nincs, mert nálunk a házasság törvényessége, a polgári házasságra vonatkozó törvények által van szabályozva, azonban kétségtelen a szándékos sértés a más felekezetűek ellen s főleg az a tendencia, hogy a katolikus közép és alsó-néposztályra a házasságkötéseknél, a katolikus hitfelekezet javára a pápa nevében erőszakoskodhassanak. Tény az is, hogy e pápai rendeletnek Ő felsége a király engedélye s felelős kormány nyal birván, a magyar miniszterium véleményének kikerülése nélkül, nem lett volna szabad kihirdettetnie s az, hogy megtörténhetett, csak azt bizonyítja, hogy a legmagasabb kormány-körök is tehetetlenek a pápizmus eljárásával szemben.

Ezért kell nekünk szövetkeznünk a magunk védelmére.

A mozgékony, összetartó, céljaival és eszközeivel tisztában levő, egymást körömszakadtáig védő és pártoló pápizmusnak minden vágya teljesül minden törekvése sikerül. Miért? Mert: *öntudatos, összetartó és szervezett.* Mindenütt egyöntetűen egyszerre lép fel s a szertehúzó, a csak saját feje után járó egymást nem ismerő és annál kevésbé támogató protestantizmussal szemben övék a siker és győzelem. Náluk minden tervszerűen történik. Egy-egy szép napon csak azon vesszük észre magunkat, hogy összes lapjaik ugyanazon dologról irnak a képviselőházban valamelyik korifeusok ugyanarról interpellál, gyűlésen, börszén, kávéházban, piacon arról beszélnek. Egy pár napig folyik a hangverseny s aztán előállanak, hogy: *ime, ez a magyar közvélemény akarata, kívánsága.*

A látszat nekik ad igazat s el is érnek azután mindent a mit szemük szájuk kíván. De nálunk a többség azt hiszi, hogy semmi közük

ához, a miről hiába is beszélnek a református vezérek. A nézőtérrel gyönyörködik az egyenlőtlen küzdelemben s ha kedve szerint megy a birkozás megtapsolja, hanem lecsufolja a gyengébb felet, a ki pedig saját vére. Aztán hazamegy, mintha semmi sem történt volna.

Nagy szükségünk van tehát a szövetkezésre. Tömörülnünk kell s egyesült erővel kivívni azokat az eredményeket melyeknek elérésére egyesek, a legjobbak, magukra nézve gyengék. Szervezetet kell alkotnunk, a mely mindannyiunkat a keblébe fogad. Szervezetet kell csinálni, a melyben a gazdag a szegény mellett, a nő, a férfi, az apa a gyermek mellett áll csatasorba s mindegyiket szent hitünk, hazánk szeretete élteti és lelkesíti e szövetségi gondolat: *Mind egyért és egy mindannyiért.*

Ezt az elvet valósítja meg a protestáns szövetség!

Kipróbált szerek mindenféle lelki bajok ellen.

Az itt felsorolt receptek kipróbált hatásuk s, minthogy senki sem formál rájuk tulajdonjogot, hadd váljanak közkinccsé:

1, Szenvedélyes harag fellobbanása ellen: Siess ki a szabad levegőre, messze az emberekől, és aztán kiáltás tele torokkal a szeleknek s mondd meg nekik, mily nagy bolond vagy te.

2, Elégedetlenségre való hajlam ellen: Kelj fel és indulj utnak a szegények hajlékai felé. Tekintsd meg szűk szobájukat, fogyatékos ágyaikat, ruháikat, lábravalóikat. Lásd meg, mi kerül asztalukra reggel, délben és estebéd idején. Tudakozódjál jövedelmükről s vess számot magaddal, hogyan fedeznéd abból szükségleteidet? És meglátod, mihelyt ismét átléped házad küszöbét, elégedetlenségéd eloszlott.

3, Nagyravágás és nagyzási hóbort ellen: Menj ki a temetőbe és olvasgass sírfeliratokat. Megmutatják neked a végét minden emberi kapaszkodásnak. Egy sír lesz egykoron a te kamrád is, kevés föld a fejed párnája, enyészet a sorsod és férgek a te társaid.

4, Kétségbeesés rohama ellen: Tekintsd a jót, a mivel Isten földi életedben megáldott, és gondold meg, a mit neked ígért a jövődre. A ki a kertbe megy, hogy pókhálót keressen, az talál és hozzá pókot is. De a ki elmegy, hogy virágot keressen, az illatos rózsákkal megrakodva tér meg.

5, Félelem és zavartság mindenféle esetei ellen, akár mulandó akár örökkévaló dolgokra vonatkoznak s fájjon bár tőlük a fej vagy a szív: Minden gondodat az Urra vessed, mert néki gondja vagyon te rólad.

6, Buskomorság kitörései ellen: Menj el, keresd a nyomorultakat, keresd fel a betegeket, bénákat, vakokat, látogasd meg az özvegyeket és árvákat, osszad meg velük, a mid van, olvass fel nekik a Megváltó szenvedésének történetéből, vigasztaló mondásokat a bibliából s végül dics- és hála énekeket. Meglesz a foganatja, talán kétszeresen.

Mind ezek a receptek kipróbált hatásuk fősvénység, irigység, büszkeség, önzés és hasonló betegségek ellen is. Sajnos azonban, hogy némely beteg vonakodik majd ezekkel a szerekkel élni, mert hiszen oly egyszerűek és olcsók. És mégis jótállást lehet vállalni gyógyhatásukért azoknál, a kik bizalommal folyamodnak hozzájuk.

* * *

Szeressed a Te Uradat Istenedet teljes szivedből, parancsolja az Irás (5 Móz. 6, 5.) A mi tehát nem azt jelenti, hogy Őt csak egy kicsit vagy hébe-korba szeressük, neki minden esztendőben egyszer vagy néhányszor áldozatot hozunk, hanem miként a szív minden életműködésnek a középpontja, miként abban minden élet összefonódik s abból megint szétárad, azonképpen öleljük magunkhoz Istent, a mi atyánkat, minden a mi erőnkől, a mi csak bennünk van. Miként a növény a világosság felé fordul, a virág a nap felé hajlik, a mágnes-tű az északi sark felé törekszik és miként a gyermek anyjához ragaszkodik, úgy forduljunk Isten felé, ragaszkodjunk és mindaddig újra térjünk hozzá, a világi munka és nyugtalanság eltávolít tőle. — De „teljes erőnkől“ is szeretnünk kell az istent, és ez azt is jelenti mellesleg, hogy minden vagyónkat, erőnket és időnket, pénzünket és kincsünket az Ő szolgálatára kell szánnunk. Egy emberismerő mondá, hogy adományai- és áldozataiból, melyeket valaki magára vállal, hitének és Isten iránti szeretetének nagyságára lehet következtetni. Sok embernél, ha az erszényre kerül a sornemcsak a kedélyesség, hanem a keresztyénség is megszűnik.

* * *

A keresztyénségtől mindenkor csak a szeretet és békesség bizonyosságait várják az emberek és a szigor szavait nem tartják azzal összegyeztethetőnek. Pedig van hamis szeretet és rothadt békesség is. Ha Krisztus csak szeretetet és békességet hirdet vala, a harmadik esztendőben nem feszítették volna meg.

*

Egy hirneves emberbarát ifjkorában igen szűkösen élt, sőt nélkülözéseknek is alávetette magát. Iskolatársai egyideig azt hitték, hogy fősvénységéből

teszi ezt. Mikor egyszer egyik társa egy hidon sétált vele és a fősvénységről leckéztető előadást tartott neki, egyuttal, hogy szavainak a cselekedet erejével nagyobb nyomatékot adjon, egy ezüstpénzt vett elő, megmutatta emberünknek és a folyóvizbe dobta, közönyösen megjegyezvén: „látod, barátom?“ Emberrünk nem válaszolt. Néhány lépéssel odább egy vak koldus mellett haladtak el. Most emberünk egy ugyanolyan pénzdarabot vett elő, megmutatta társának, oda adta a világtalannak s társához fordulva, mondta: „látod barátom?“ — Óh, mennyi pénzt tékozolnak el az emberek oly dolgokra, melyek gyakran károsabbak következményeikben, mintha a rájuk költött összeget a vízbe dobták volna! A legképtelenebb fényűzésű cikkekért, a leghaszontalanabb portékáért pénzzel fizetnek, holott oly temérdek gond, inség és nyomor vár enyhülésre. Mily örömet lehet gyakran egy kis összeggel is szerezni, ha azt meleg részvétellel a maga helyére juttatjuk! Másokat boldogítva, magunk leszünk holdogokká. Akarsz-e eme boldogságának minél nagyobb mértékben részesévé lenni?

Emlékezzetek!

— *Büszösztő a konfirmandusokhoz* —

Emlékezzetek! — *kedves gyermekek,*
E fontos órára,
Melyben legelőször térdeltetek
Az Úr oltárára,
Melyben az áldást fogadtátok
S könyvában úszott szempillátok;
Emlékezzetek!

Emlékezzetek! *Szent a fogadás,*
Melyet ma tettetek,
Hogy ne gyötörjön lelki furdalás, —
A szerint éljétek;
Mit fogadtatok szilárd hittel,
Bátor ajakkal s megindult szívvel?
Emlékezzetek!

Emlékezzetek, *a keresztségben*
Kéi tettetek?
Maradjatok Vele szűrettségben
S ne tévelygjetek;
Ő minden jukát számon tartja
S hogy el ne neszen azt akarja:
Emlékezzetek!

Emlékezzetek! *Majd elmaradnak.*
Hű kísérőitek,
A sír éjjelére hanyatlanak
Kedves szülőtök:
Édes atyátok intésére,
Jó anyjátok drága könnyére,
Emlékezzetek!

Emlékezzetek! *Majd ha megkísért*
A sátán s e világ,
Ne higgyétek, — bárha üdvöt ígért, —
Mit ad: mérges virág
A harcot jól megharczoljátok,
A hitet s irig meg tartsátok, —
Emlékezzetek!

Emlékezzetek! *Ha el takarja*
Bűfelhő egetek
S zűg az élet vészes zivatarja, —
El ne csüggedjétek;
Bár az ég és föld összeomlik,
Él az Úr s veletek lesz holtig;
Emlékezzetek!

Emlékezzetek, *hogy a vándorut*
Végén int szebb haza:
Jobb részünknek, bár testünk sirba jut,
Lesz másik tavasza;
Megnyerjétek az üdv pálmáját,
Az örök élet koronáját,
Emlékezzetek!

Emlékezzetek! — *Urunk, éltedet*
Értük is áldoztad;
A keresztségben, mint tiédet
Őket megáldottad;
Eztán Te viselj rájuk gondot.
Végezd el bennük a jó dolgot:
Emlékezz rájuk! *Gerok után Ladányi.*

A pápa és a vegyes házasságok.

Vezető cikkünkben szóvá tettük a római szent-széknak azt a legújabb intézkedését, amely Magyarországon a nem katolikus pap előtt kötött vegyes házasságot a római egyház szempontjából törvénytelennek minősíti. Rámutattunk az intézkedések eddigi törvényeinkkel ellenkező voltára, a királyi tetszésjog megkerülésével történt foganatosítására. A főrendiház elé került a dolog, anélkül azonban, hogy a magyar kormány egyetlen igazán erélyes szóval remélhetne volna az állam és az állami jogrend ellen intézett támadás sürgős és kérélhetetlen visszaütését.

Antal Gábor református püspök hozta szóba a dolgot. Magyarország egész tekintélyét mélyen érinti — mondotta — X. Pius pápa *Ne Temere* kezdetű, nemrég kibocsátott és a magyar püspöki kar jó része által már ki is hirdetett enciklikája. Az 1844. évi III. törvénycikkkel és XVI. Gergely pápa 1841-iki brevéljével ellentétben most a pápa érvényteleneknek nyilvánította azokat a vegyes házasságokat, melyeket nem katolikus pap előtt kötnek s az ily házasságból származó gyermekeket törvényteleneknek deklarálta. Ez a magyar állam tekintélyének szempontjából sem tűrhető. Elképzelni is felháborító, hogy egy tisz-

tességes, az állam által törvényesnek mondott, elismert és védett házasságban annak a tisztos nőnek azt mondja a saját — tegyük fel — gyóntatója, hogy te konkubinátusban élsz és a katolikus egyház tanai szerint ezt a viszonyt bármely törvényes hatóságnak minden közbejötté nélkül ott hagyhatod és felbonthatod; vagy a hitoktatója azt mondja a gyermeknek, hogy te a római katolikus egyház felfogása szerint törvénytelen ágyból származtál. Se kánon, se dogma, se diszciplína itt támpontul a római szentszék felfogásához nem szolgálhat. És érdekes, hogy ugyanakkor, mikor nálunk a pápai szék így rendelkezik, Németországban éppen ellenkezőleg disponál, az egész ország területére kiterjeszti azt a kedvezményt, amelyet tőlünk elvon. Az egyházi bizonyítvány, ha nem közirat is, mégis csak okirat. Nem szabad megengedni, hogy ebben törvénytelennek mondassék az, amit az állam törvényesnek ismer. Valóságos meggyaláztatás érheti e révén a házaseleket és pedig olyan, amelyen majd senki se segíthet. Azután a katonaságnál, a közös hadseregben a házasság elismeréséhez az egyházi okiratot is követelik. Mi következik abból, ha az állam és az egyház álláspontja ennyire összezavarodik? Sokkal fontosabb azonban ennél az a zavar, amelyet Horvátországban okozhat a pápai breve. Elvárja a hazafias katolikus főpapságtól, hogy az enciklika visszavonása érdekében közbe fog járni, ha pedig ez nem történne meg, akkor a kormánynak kell a királyi tetszésjog, placetum regium alkalmazásával megakadályoznia pápai enciklikának Magyarországon való életbeléptetését.

Wekerle Sándor miniszterelnök így felelt: A mi törvényhozásunk a házasságnak állampolgári rendjét 1894-ben törvényileg szabályozta. Hogy egyes vallásfelekezetek mit tartanak a házasságról, abba tulajdonképp nem avatkozhatunk. A katonaságnál az egyházi kötésnek csak azon módja kívánható meg, amely 1894-iki törvényeink alapján megállapított. A fölvetett kérdés azonban közömbös ránk nézve nem lehet, magasabb politikai, társadalmi és nemzetiségi szempontokból sem, amelyek az egybeforradást a különböző vallásfelekezetek között kívánatosá teszik, és nem lehet erkölcsi szempontokból sem, mert oda kell törekednünk, hogy a vallásfelekezetek is igyekezzenek az állam által elismert házasságnak törvényességét saját erkölcsi pecsétjükkel ellátni. E magasabb szempontoknál fogva, a megfelelő formák között, a megfelelő jogi álláspontok tiszteletben tartása mellett, ezen kérdéssel is foglalkozni fog.

Munkálkodjatok, nem az eledelért, mely elvész, hanem az eledelért, mely megmarad az örök életre, a melyet az embernek Fia ad nektek, mert őt az Atya pecsételte meg, az Isten.

Ján. 6, 27.

Isten ígéje.

Jöjjetek Jézushoz ti fiatalok!

(Ifjak, erősek legyetek. 1. Ján. 2, 14.)

Hogy térjünk mi már a vallásosságra, hogy ménjünk mi Jézushoz, hiszen mi még fiatalok, ifjak vagyunk!? Jöjjetek Jézushoz ifjai lángoló buzgósággal fiúk és leányok, ifju férfiak és nők! mert az ő szava szerint azok találják meg őtet, akik Őt korán keresik. Ne mond, hogy neked még használni kell az időt mulatni, vigadni kell a te ifjuságodnak idején, ráérsz a templombajárára, a vallásos, a jó, a becsületes, a keresztyén életre akkor, mikor egyebet se igen tehetsz: majd öregségedben; ne mond ezt, mert majd mikor te akarnál Istenhez térni, akkor meg már nem kellesz neki. Nem segít az idő a te nyomorúságodon, bűnödön, sőt neveli azt rajtad s utoljára örök gyötrelmé, örök tüzzé lesz, mely téged a halál után éget legrettenetesebben, olthatlanul mindörökké. Fiatal vagy még a jó, a vallásos életre, a Jézushoz térésre, a templomba járásra? Hit a vétkezésre, a Jézus, az Isten nélküli életre nem vagy fiatal?! Vigyázz, mert arra se vagy ám fiatal, hogy meghalj, hogy a Jézus, az Isten háza helyett a pokolba menj! A férfi, a közép, vagy éppen a szelid öreg kort te ilyen élettel nem is remélheted, nem is kérheted tiszta szívvel! Hallhatnád és tudhatnád te azt, hogy ha a temetőn átmegy, többnyire gyermekek, ifjak és leányok hamvain, porain jársz! Te reád is leselkedhet éppen most is a halál, éppen azért, mert nincs oltalmazód, nincs szabadítód, nincs Jézusod. Jer azért fiatal barátom, jer azonnal Jézushoz aki meggyógyít, aki az igazi boldogság útján visz, megoltalmaz, megsegít, az örökéletre visz. Valahogy olyat ne gondold, hogy a vallásosság lever, elkomorit, elveszi a te ifjuságád örömét, mert ellenkezőleg a vallás felderít, megszenteli, valódivá teszi örömeidet, úgy, hogy ha boldog akarsz lenni, ezt a vallásosságban, a vallásban, a Jézusban keresd, mert ez minden jónak, bölcsességnek, tudománynak, igaznak, szentnek, földi és mennyei boldogságnak az egyetlen forrása. Vannak már olyan fiatalok, kik a vallásban, Jézusban megtalált kincseket, örömeiket nem adnák oda a világ minden dicsőségéért, kincséért, minden öröméért, bűnéért sem; ezeken és magatokon is belátjátok ezt, csak jöjjetek Jézushoz! Ő, kinek mindenek hatalmában Ő nevelhet, Ő boldogíthat, Ő vidíthat fel igazán titeket. De, hogy lehettek ti egy percig is ezen a „legfőbb jó“ a „Jézus“ nélkül?! Ő, ha kívánczunk hozzá, ad iránta állandó engedelmisséget, ő ad Ő benne vetett, örökké élő, örökké éltető hitet; de ha nem kívánczol és nem térsz ő hozzá, akkor minden perccel, minden nappal súlyosbitod magadon az ő rettentő ítéletét. Azt mondod, hogy „majd megtérek, ha a sir felé érek“, csakhogy ekkor nem

nyered meg ez Isten lelkét, e nélkül pedig nem térhetsz meg; nem kapod meg ekkor a megtérés lelkét azért, mert csak azért akarnál Istenhez térni, mert a halál fenyeget, mert már úgy is meghalnál; Istent nem lehet így utoljára hagyni, nem lehet Ő vele így játszani, „Isten meg nem csufoltatik“. Vigyázzatok, mert ez az eljárás, ez a gondolkozás nem egyéb, mint a Szentlélek, Isten ellen való bűn. Ne maradj tovább ezen gondolkozásban, mert minél tovább így maradsz, a rossz szokás annál nagyobb erőt vesz rajtad, a Sátán annál inkább leköt láncával, bilincsel, a csábításokkal, gyönyörökkel, élvezetekkel, kincsekkel, ígérekkel, hízégekkel és te mindig gyengébb leszel testben, lélekben, bűneid pedig mindig erősebbek, terhesebbek lesznek, a szerint a mint jobban a

Sátán, a világ hatalmába csal. Megtudjad te ifju, hogy a te fiatalkori meggondolatlan örömeidért, élvezeteidért, az Ur ítéletre vonszon! Emlékezzél meg a te Teremtődről, a te ifjuságodnak idejében. Jer még ma Jézushoz! Ő a kísértésekben oltalmad, bántalmaid, gondjaid közt vigasztalód, a veszedelemben, a halálban szabadítód, megtartód, életed lesz; csak jer ő hozzá, mondj le Ő érette az Életért, ifjuságod testi kívánságairól, életed gyilkosairól és fordulj Jézushoz; ő a mostani ifjuságod örömeit is igazakká teszi, megszenteli és örök ifjuságra, örök boldogságra juttat, mondhat mátol kezdve az Istennek: „Én atyám te vagy az én ifjuságom vezérlője.“ Olvasd el: Péld. III: 1—24. IV; VIII: 17; Pred. XII: 1.

Weselényi Miklós báró főgondnok kastélya Görccsönben (Szilágyvármegye)

Kegyesség útja.

Kiesoda a megváltó?

Van egy árvaház, hová teljesen elhagyott s elrongyosodott gyermekeket vesznek fel. Ha egy gyermek odakerül, azt először is lefényképezik, hogy ha valamikor kevély találna lenni, alázza meg annak látása, hogy mily piszkos és szennyes volt egykor. Jó az nekünk is, ha néha vissza tekintünk, mik voltunk egykor. A biblia eléggé találó képet tár elénk önmagunkról, midőn azt mondja: „a vétekben és bűnökben meghaltatok“, ilyenek voltunk mi egykor. Midőn ez egyfelől alázatosságra tanít bennünket, másfelől szívünket hálás örömmel, Idvezítőnk dicséretével és magasztalásával tölti be.

Az Isten pedig gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, melylyel minket szeretett, minket kik megvöltünk halva a bűnök miatt, megelevenített a Krisztussal együtt, ugyanis: „mert Krisztus megholt, s azok, a kik ő benne hisznek, vele együtt fel is támasztatnak“. (Ef. 2, 6.)

Egy szegény pogány, a ki keresztyénné lett, egy másik pogánynak meg akarta magyarázni, hogy Krisztus miként szabadította meg őtet. Fogott egy férget, egy szegény nyomorult férget s azt rátette egy kőre és a követ szalmával rakta körül. Ekkor meggyújtotta a szalmát s a mint az lángolt, kivette a kis férget a tűz közül s megmentette azt a tűzhaláltól. „Tökéletesen ez történt velem is“, mondá ő, „én is egy nyo-

morult féreg valék, körülöttem égett a tűz; meghaltam volna s a pokolba jutottam volna, ha Krisztus segítségül nem jő s meg nem szabadít. Ime én, bűnös kegyelemből megtartattam“.

„Jézus! mi megholt életünk
Jézus! feltámadásunk
Benned büntől mentté lettünk
Benned igazulásunk.
Óh adj hát segítséget,
Lelki elevenséget
Az el-ő feltámadásra :
Az új életben járásra.“

Olvasd a bibliát.

A keresztyén szeretet.

1. Ján. 16—21.

Számos ízben adtunk már kifejezést azon gondoltnak, hogy a keresztyén vallás a szeretet vallása. Szeretet az ő megalakítója, szeretet az ő legfőbb törvénye, szeretet az ő ismertető jele, szeretet az ő legdrágább jutalma, áldása.

Arany mondás:

Boldogok akik az Istent szeretik, ezeket Isten áldása követi. (3 Móz. 7, 13.)

Oktató jegyzetek:

A mi megalakítását illeti, erre nézve azt olvassuk Ján. 3. 16: Mert úgy szerette Isten-e világot, hogy ő az egyetlen egy szülött fiát adná, hogy minden valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örökéletet vegyen. Megalapítója tehát a szeretet.

A mi főörvényét illeti, erre nézve ismeretes előttünk Márk 12, 30—31. Szeressed a te uradat Istenedet és szeresd a te felebarátodat. S hozzá teszi Jézus: Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat. Főörvénye tehát a szeretet.

A mi a keresztyén vallás ismertető jelét illeti, erre nézve maga az Ildvezítő így szól Ján. 3—5. Erről ismerik meg mind-ezek, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretenditek. Ismertető jele tehát a szeretet.

A mi áldását illeti, ennek kútforrása ismét a szeretet, mert azt mondja a szentírás Efes 2, 4—5. De az Isten gazdag lészen az irgalmasságban, az ő nagy szerelméből, melylyel szeretett minket, mikor a vétékben meghaltunk volna, minket is együtt megelevenített a Jézus Krisztusban, kinek kegyelméből tartattok meg.

Tehát áldását, jutalmát, a mi vallásosságunk ismét a szeretetben találja meg.

— **Püspökünk az Erdélyi Magyar Közművelődési Egylet közgyűlésén.** Főtiszteletű és méltóságos Kenessey Béla erdélyi ref. püspök ur pünköst másodnapján megjelent az Emke marosujvári közgyűlésén, hol nagytiszt. Nagy Károly, egyházkerületi főjegyzővel együtt, mint az erdélyi magyarság védői többször szólaltak fel a magas színvonalon álló tanácskozások rendén. Püspök urunk különösen szépen vázolta az Emkének a változott idők szükségéhez mért újabb feladatát s népművelő célját, Nagy Károly pedig azon javaslattal szolgálta érdekeinket, hogy az Emke fordítson gondot, kivált nemzetiségi vidékeken a népiskolai internátusok felállítására.

— **Nagy hagyomány.** A minap halt meg gróf Pálffy János, ki jótékony célra nagy hagyományt tett. A magyar középosztály tanuló ifjai az ő jóvoltából bőséges a anyagi eszközökhöz jutnak. Az ifluság számára tett alapítványa milliókra rug s ezért megérdemli, hogy emlékezetét örök időkre megőrizze a magyar diákság. A végrendelet egyéb jótékony alapítványokról is rendelkezik s mesés műkincsekhez juttatja a magyar államot is, a midőn kevés híjján kétszáz művészi festményét a muzeumra hagyta. Pálffy János gróf 1900 októberében fölkereste Széll Kálmán akkori miniszterelnököt és átadott neki egy szabatosan kiállított oklevelet, a melyben az alsódiósi, ottóvolgyi csesztei, pilai és dubovai 5258 katasztrális hold erdőre és 734 katasztrális hold szántóföldre terjedő pozsonymegyei uradalmát és a csesztei Vöröskövrának öt illetve háromnyolcad részét örök tulajdonjoggal alapítványként a magyar államra ruházta, hogy e legalább is 2,743.000 korona fogalmi értékű ingatlan évi jövedelméből 700 és 1000 koronás ösztöndíjakat alkossanak a magyar középosztály magyar családjainak oly férfi tagjai részére, akik közép- vagy főiskolát végeznek és szorgalmuknál, szegénységüknél és hazafias érzelmüknél fogva kiválnak. Az ösztöndíjak felekezeti különbség nélkül osztandók ki. Kikötötte, hogy míg él, az uradalmak hasznát magának tartja fenn, de halála után az uradalomnak minden élő és holt fölszerelése is az alapítvány javára esik. Ugyanakkor azt a kívánságát fejezte ki Pálffy gróf, hogy Vöröskövrára szegény tanítóknak és tanulóknak nyári üdülőhelyül szolgáljon.

— **A nép irodája.** A földművelésügyi miniszteriumban érdekes új intézmény kezdette meg a működését. Célja röviden az, hogy a faluról bajuk által a fővárosba kergetett földművelő embereket a kormányhivatalok utvesztőjében eligazítsa. Darányi Ignác földművelésügyi miniszterium hatáskörébe tartozik, de ügyes bajos dolgaiban a miniszteriumhoz fordulnak, a munkás közvetítési szervezettel kapcsolatban a földművelők részére tudakozó irodát létesített. Utasította összes hivatalait, hogy hivatalosan Földművelők Tudakozó Irodájának nevezett új hivatalba beosztott tisztviselők által vezetett feleknek a szükséges felvilágosításokat és utbaigazításokat adják meg, másrészt hogy az ilyen ügyeket lehetőleg gyorsan intézzék el. Megkereste továbbá Darányi Ignác minisztertársait is, hogy vegyék pártfogásukba az új iroda által hozzájuk vezetett ügyes-bajos emberek dolgát. Az új intézkedés külsőleg csak egy új irodát jelent, a mely az állam melegen érző gondozását képviseli. Bizonyos, hogy ha a falusi ember ügyes-bajos dolgában a fővárosban jár, nagyon szorítja a csizma. Az a dolog, a mi az az intéző tisztviselő előtt csak egy-egy jelentéktelen ügydarab, a kis emberre nézve sokszor életkérdés. Azután az is köztudomású dolog, hogy a kormányhatóságnál, a mai bonyodalmas közigazgatási állapotok közepette még a művelt ember sem tud hamarosan eligazodni. Az elke-

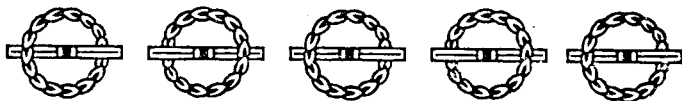
serítő hivatalról-hivatalra való járást lesz hivatva megszüntetni Darányi új intézkedése. Az új intézmény csak hivatalos ügyek eligazítására való. Tehát nem tűzte hivatásul, hogy az ügyes-bajos emberek egyetemes tanácsadója legyen. Lényegében nem is más az, mint tisztán a földmivelésügyi miniszter által saját ügykörében tett intézkedés, melyet azonban a kormány összes tagjai jóindulatúan támogatnak. Ha az új irodát jól vezetik, nagyon sok keserűség mulik el a falusi emberektől, aminek nem annyira a kormányhivatalok részvétlensége, mint inkább a nép természetes tájékozatlansága volt az oka.

— A „**Vasárnapi Ujság**“ június 14-iki száma képeket közöl gr. Pálffy Jánosról és bajmóci kastélyáról, Mária Henrietta főhercegnő esküvőjéről, a nemzetközi párbaj-ellenes kongresszusról, Kiss Áron ref. püspök temetéséről, a pozsonyi virágjátékokról, a gyermekek felvonulásáról s a budai Várban létesült új leányiskoláról. Szépirodalmi olvasmányok: Szemere György elbeszélése. Lampérth Géának a pozsonyi virágjátékokon díjat nyert versei, Krudy Gyula új regénye. Egyéb közlemények: Neogrady Antal művészi rajza, tárcacikk a reklámról, a hétről s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Közintézetek s egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre négy korona, a „Világkrónika“-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság“ kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-u. 4. szám.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“ a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

Ország-világ

— **Katonaság részvétele az aratáson.** A király legfelsőbb elhatározásából, a közös hadsereg tényleges állományu legénységének jelentékeny részét, az aratómunkában való résztvehetés céljából, az aratás idején három hétre szabadságot fogják. Ebben a 4. 5. 7. és 13. hadtestparancsnokságokhoz tartozó csapatok legény sége, előreláthatólag július elejétől kezdve, — a 6. és 12. hadparancsnoksághoz tartozó legénység pedig nagyobbrészt július második felétől kezdődőleg fog részesülni. A jelzett célra három hétnél hosszabb időre terjedő szabadságot nem engedélyeznek. A lovasított fegyvernemekhez, valamint a műszaki csapatokhoz beosztott legénység, a különleges szolgálati viszonyaira való tekintettel, csakis kisebb számban lesz szabadságot. — A szóban levő kedvezményt csakis azok a katonák kapják meg, akik a szabadságuk ideje alatt az aratómunkákban valósággal résztvesznek. Első sorban azokat szabadságot fogják, akiknek saját mezőgazdasági birtokuk van, vagy akiknek a szülei ilyen birtokosok, vagy bérlők. Negyven katasztrális holdnál nagyobb birtokok tulajdonosai illetőleg fiai ilyen kedvezményt nem kapnak. Nem

adható meg a kedvezmény arra a célra sem hogy katonák mezei munkák végzésére hivatalból kirendeltesenek. A vonatkozó kérvényeket a tartózkodóhelynek községi (városi) eljáróságánál kell benyújtani amely a kérvényben előadottak valóságát bizonyítja. Amennyiben a katonák maguk kéri a szabadságot, a kérelmüket — a községi bizonyítványok betérjesztése mellett rendes szolgálati úton terjesztik elő.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhely.

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona
Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M.-Vásárhely

